

thingsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) bemærkede igaar, at Forhandlingerne vilde blive resultatløse. Jeg forstod ikke, hvad han mente dermed; thi det har altid været min Overbevisning, at ingen Forhandling er resultatløs. Naar man fra hver Side siger, hvad man for Alvor tror, og efter bedste Evne kæmper derfor, har jeg altid ment, at ingen Forhandling kunde blive resultatløs; men hvis den ærede Rigsdagsmand dermed mente, at der ingen Lov kunde udkomme iaar om denne Sag, skal jeg gjerne indrømme, at det kan gaa i Opsyldelse. Derimod kan jeg som sagt ikke indrømme, at Forhandlingerne skulde blive resultatløse, og jeg har saaledes den Overbevisning, at hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds igaar udtalte, ogsaa vil have sine Resultater. Jeg for mit Bedkommende hørte derpaa med megen Interesse, skjøndt jeg ikke ganske deler hans Anskuelse; men selv de, der finde, at det ærede Medlems Standpunkt er rigtigt, kunne dog ikke nægte, at selve Standpunktet kan trænge til Forbedringer, og at Mindretallets Forslag kunne modtage Forbedringer, naar de saa Lov til at ligge et Aar. Der er maasse Mange, som endnu ikke rigtigt ere paa det Rene med, til hvilken Side de skulde slutte sig, men det kan klare sig for dem i Mellemtiden, og jeg tror saaledes overhovedet ikke, at Forhandlingerne kunne siges at ville blive resultatløse. Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var noget fuldstændigt Nytt, man her vilde, Noget, man aldrig havde set Magen til; men det er netop en anbefaling for det. Det er ikke nogen anbefaling for en Mand, at han ikke kan fremkomme med noget Nytt, men derimod er det en anbefaling, at han kan fremkomme med noget Nytt og Originalt, og nogen større anbefaling kunde saaledes ikke tænkes for det ærede Flertal end den, at det var fremkommet med noget Nytt; ialfald kunde det dog ikke være nogen Mis anbefaling. Forøvrigt er dette ikke noget Nytt, men kun den Tanke tænkt tilende, som man begyndte at saa

allerede i forrige Aarhundrede, da man indførte Dansk i Skolerne. Ja, jeg vil dog ikke sige, at Tanken her er tænkt tilende, men Forslaget er i al Fald en Konsekvens af denne Tanke, og jeg tror derfor, at den ærede Ordfører for Mindretallet ogsaa paa dette Punkt tog Feil, naar han mente, at det var noget Nytt, der her forelaa, Noget, man ikke havde kjendt, før de 11 Herrer ifjor kom med deres Forslag. Nei, dette er en for stor Ros for disse 11 Herrer, thi havde de virkelig kunnet fremkomme med noget saa fuldstændigt Nytt, vare de jo Stormænd af første Rang. Jeg skal iøvrigt ikke udtale mig om deres større eller mindre Storhed, men kunde de, som sagt, være komne med noget saa fuldstændigt Nytt, havde de været saadanne Mænd, som jeg nys sagde. Det er imidlertid ikke noget Nytt; thi det har ligget i Eiden, ligesom vi begyndte at vende os fra Latineriet, lige siden vi efter det lærde Tidsrum begyndte at saa Syn paa noget Andet. Det er kun en videre Udfoldning af den Tanke, som dengang begyndte at træde frem, og hvis Udførelse fremdeles er bleven fortsat. Det forekommer mig, som sagt, at der var nogen Overdrivelse i det ærede Medlems Foredrag, ligesom jeg ogsaa fik det Indtryk af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Kosob), at der var nogen Overdrivelse i dette. Da man hørte den første ærede Tale, maatte man, naar man ikke vidste, hvad der forelaa, vilkaarlig saa det Indtryk, at der her var Tale om at indføre noget fuldstændigt Nytt i den Grad, at man vilde indsætte Oldnordisk og Historie og udelukke alt Andet; men det er jo slet ikke Tilfælde, som man vil se af den os af Flertallet forelagte Timetabel, der end og vil give Latinen en større Udstrækning, end det ærede Medlem selv vil give den. Der er givet 10 Timer Latin og 16 Timer Mathematik om Ugen til alle Skoler, og det var altsaa rigtigt, naar det ærede Medlem for Bornholm bemærkede, at den oldnordiske Skolestud med Mathematiken under den ene Arm og med